

Jeg er grædefærdig!

Klumme af Ann E. Knudsen
til Efterspil (Efterskolernes blad)

Lærere har et kolossalt ansvar og de bør være interesserede og kvalificerede indenfor det fag de videregiver.

Netop hjemkommet efter endnu et gymnasiebesøg i forbindelse med et forskningsprojekt om unge og uddannelse, må jeg fortælle om en oplevelse.

En 1.g klasse har lige haft dansk, hvor de har "gennemgået" et uddrag af J. P. Jacobsens "Fru Marie Grubbe".

Jeg mener, det er stor litteratur. Det er smukt, det er enestående, og den mand skriver røven ud af bukserne på manganen en moderne forfatter.

I forbifarten får jeg spurgt til, om det var interessant, hvorefter en pige lidt slukøret fortæller "at vi i hvert fald konstaterede, at hun var sindssyg, inden hun døde".

Øh...

Der måtte jeg lige slippe, hvad jeg havde i hænderne og råbe til himlen – Hvad!!?

Inden gymnasietiden har samme pige – fortalte hun - haft en udmærket dansklærer både i folkeskolen og på efterskolen, og jeg må erkende, at jeg selv ved flere lejligheder har rodet mig ud i at hævde, at der på gymnasiet kun er gode lærere.

De har alle sammen en længerevarende uddannelse, og ved derfor hvad de snakker om. De har læst et fag i mange år og må derfor brænde for det eller i det mindste finde det interessant - også at viderelevere?

Men jeg tager det hermed i mig igen.

Hvordan kan det ske?

Og var det nu kun denne ene gang, så ville jeg tænke: Nåhh... der var hun nok lidt fraværende.

Men dette er blot et i rækken af tilfælde Og nej, dette handler ikke om, at eleven sikkert er lidt tungnem eller bare ugidelig. Hun har elsket danskfaget i samtlige skoleår indtil gymnasiet, hun har diskuteret, beklaget sine forældres uvidenhed om væsentlige litterære ismer, fremhævet lærer Søren som et unikum uden sidestykke, elsket at blive udfordret og nydt når løsninger og forståelser ikke lå lige til højrebænet.

Men det er så slut nu.

Dansk er blevet det fag, hvor det ikke kan betale sig at bruge alt for meget tid på forberedelse - "for vi kommer alligevel aldrig i dybden med teksterne"

"Hvis spørgsmålene bliver for svære, siger hun (læreren) bare, at vi skal også videre, og det kan vi ikke blive hængende i."

Og tilbagemeldinger på stile kan godt være, at noget er for skarpt eller at der er for meget overblik, eller som en anden elev i samme klasse fik at vide: "Jeg bryder mig ikke så meget om din skrivestil."

Det kan man da kalde kvalificeret tilbagemelding. Det kan de unge mennesker virkelig bruge til noget!

Jeg har ellers gjort det til en æressag at tage læreres parti overfor såkaldt ressourcestærke forældre, som er krævende, urimelige og uforstående, og som slet ikke er klar over, at unge i puberteten er exceptionelt dårlige menneskekendere, narcissistiske og ude af stand til at vurdere kvaliteten af det der foregår i et klasserum.

Men... netop i forlængelse af det sidste "Efterspil" jeg skrev, må jeg sige, at unge kan acceptere rigtig mange slags lærerpersonligheder, blot ikke de, som ikke selv interesserer sig for det de underviser i.

Og det er helt ok at være ny lærer, eller selv lidt på vej til at lære at være en god formidler, blot man ikke miskrediterer andres interesse i faget.

Det kan ikke nytte, at gå efter "laveste fællesnævner", hvis man vil rykke med en klasse.

Talrige psykologiske forsøg og eksperimenter viser, at mennesker i alle aldre har en indbygget tilbøjelighed til at ville leve op til forventninger. Så den lærer som forventer arbejdsindsats og interesse, vil også i højere grad blive mødt med det.

Og nej, vi kan ikke skabe mirakler. Den elev som overhovedet ikke interesserer sig for danskfaget vil ikke pludselig blive den næste Naja Marie Aidt.

Men til gengæld vil samme elev heller ikke kunne sætte dagsorden i en klasse, men foretrække at holde lidt lav profil med sin arbejdsindsats og interesse.

Unge mennesker elsker at diskutere – hvad som helst og hvor som helst. Og netop dette er med til at skabe miljøet i et klasserum.

Så hvad med at lade dem opdage, at et fag som dansk giver netop de muligheder. At dansk *også* er et dannelsesfag, at identiteter kan skabes, miljø forbedres og analytisk tænkning trænes.

Dansk er grundlaget for alle andre fag. Man skal kunne læse, tænke og have analytisk evne til at fremdrage relevante kendsgerninger for at kunne noget som helst andet – også på en uddannelse.

Så kunne vi blive enige om at dansklærere bærer et kolossalt stort ansvar for de unges lyst til videreuddannelse og derfor også tilsvarende – som minimum – bør være interesserede og kvalificerede indenfor det fag de videregiver...

Klummen blev bragt i Efterspil i 2010

Se flere klummer i Efterskolebladet Efterspil:

<http://www.efterskole.dk/sitecore/content/Efterskolen/Artikler/Efterspil.aspx>